

[Socialministeren.]

Forvejen i de paagældende Fagoverenskomster findes Bestemmelser, der nøje afgrænser, hvad der hører til Arbejdstid, og hvad der ikke hører til Arbejdstid. Derfor er disse Bestemmelser ikke alene unødvendige, men hvis man gaar ind paa direkte at nævne Undtagelserne, saa vil man jo nemt komme til den Opfattelse, at alt det, der ikke er nævnt i Loven, falder ind under den, og her skal jeg blot erindre om et enkelt Forhold, som spiller en meget større Rolle end det med Kedelpasserne. Der er eksempelvis Vognmandskuskene; de er jo, fordi de skal samarbejde med de andre Fags Arbejdere ude omkring paa Byggepladserne, ved Udgravninger og andre Steder, nødt til at have deres Køretøjer i Orden, og derfor har de en anden Arbejdstid, der i mange, mange Aar har været overenskomstmæssig fastlagt, og den maa der naturligvis tages Hensyn til. Derfor er de to Undtagelsesbestemmelser gale, thi da det maaske betyder, at hermed er Grænserne ogsaa trukket, saa lukker man jo af for alle de Ordninger, der findes paa saadanne særlige Omraader, fastlagt i bestaaende Overenskomster, som naturligvis skal respekteres.

Ved Ændringsforslag Nr. 9 vil Mindretallet have foretaget den Ændring, at man i Stedet for at have Overarbejde afspadseret inden 14 Dages Forløb skal have det afsluttet inden en Maaned. Derom vil jeg gerne sige, at hvis det løste Problemet, saadan at man kunde hævde, at med en saadan Ændring dækker man i Virkeligheden det, som det er nødvendigt at dække, saa skulde jeg ikke have noget imod at give det min Tilslutning, men jeg vil minde det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, som jeg gaar ud fra er den, der har formuleret dette Ændringsforslag, om, at f. Eks. Bryggeriindustrien har en Overenskomst, hvorved Overarbejde ikke afspadseres inden for Sæsonen, hvor der naturligvis er de fleste Mennesker i Arbejde, men naar Sæsonen er slut, altsaa efter 3—4 Maaneders Forløb; Resultatet er blevet, at paa den Tid af Aaret, hvor der normalt tidligere gik 600—800 ledige Bryggeriarbejdere, der havde haft Arbejde i Sæsonen, er Antallet nu reduceret med mellem 300 og 400. — Jeg maa naturligvis forbeholde mig at godkende en saadan Overenskomst, der faktisk udjævner Beskæftigelsesmulighederne inden for en saa betydelig Industri som Bryggeriindustrien paa en forstandig Maade. Jeg kan ikke tiltræde den Ændring, som Mindretallet foreslaar, da den ikke har noget som helst med Realiteterne at gøre.

Det, der efter min Opfattelse vil være af Betydning, er, at man hurtigst muligt, naar Loven er vedtaget — og før den er vedtaget, er det aabenbart ikke muligt — faar afsluttet de Forhandlinger, der har været i Gang i det meste af et Aars Tid, afbrudt i en Periode, men genoptaget under Forligsmandens Ledelse; i disse Forhandlinger har man faktisk ikke været ret langt fra hinanden, saa man maa være i Stand til at finde en Ordning, der dækker alt det, der bør dækkes, saadan at alle rimelige Interesser bliver varetaget.

Hvis De samvirkende Fagforbund og Dansk Arbejdsgiverforening enes om en generel Overenskomst, ved hvilken Hovedorganisationerne paatager sig Ansvar for, at de Ordninger, Underorganisationerne bliver enige om, fyldestgør Lovens Formaal, er der dermed skabt Mulighed for, at man uden at forelægge alle de Enkeltordninger, der træffes af Underorganisationerne, for Socialministeriet, kan skabe alle de forskellige Ordninger, der er nødvendige, for at Loven kan komme til at virke paa forstandig Maade. Jeg synes, jeg har et billigt Krav paa — det maa Oppositionens Førere ogsaa forstaa —, at Loven kan administreres og gennemføres paa en forstandig Maade. Det er mit Haab, at man, naar Loven er vedtaget, meget snart bliver enig om den Overenskomst, som burde have været afsluttet for nogen Tid siden, nemlig da et Underudvalg, nedsat af de to Hovedorganisationer, faktisk paa Enkeltmand nær var enig om en Ordning. Og dertil vil jeg gerne føje, at naar jeg ikke kan gaa med til Ændringsforslag Nr. 1, er det, fordi jeg nærer det Haab, at Arbejdsgiverne ogsaa inden for Handelens Virksomheder og Restaurations- og Hotelvirksomhederne har Forstaaelsen af, at de af Hensyn til den sociale Betydning, Gennemførelsen af en saadan Lovgivning har, vil gaa ind i Forhandlinger med de modstaaende Arbejderorganisationer, saa at vi efterhaanden kan faa et stadig større Omraade dækket af Overenskomster, der er udarbejdet paa et saadant Grundlag, at de virkelig inden for hver enkelt Industri og Branche tager de praktiske Hensyn, der skal tages, saaledes som der er peget paa i de Bemærkninger, Udvalgsflertallet har gjort i Betænkningen. Jeg vil for mit Vedkommende meget opfordre de Arbejdsgivere, som endnu ikke har dækket deres Omraade med Arbejdstidsoverenskomster, til at gaa ind i Forhandlinger derom, fordi det efter min Mening bliver mere og mere nødvendigt ikke alene at regulere paa dette Omraade her, hvad der jo foreløbig, hvis man vil se